

[Fogh Rasmussen]

vi hvert år får nedbragt statens underskud. Og endelig for det tredje at der skabes den størst mulige vækst i den private sektor ved, at der føres en opsparings- og investeringsfremmende politik.

Der findes ingen smutveje, der findes ingen nemme genveje til at genskabe balancen i dansk økonomi. Kun en håndfast økonomisk politik kan sikre, at vi kan nå målsætningen: at have udryddet underskuddene på betalingsbalancen og statsbudgettet inden udgangen af dette årti.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Nu vil det naturligvis ligge langt fra mig at antyde, at hr. Fogh Rasmussen ikke læser vore bemærkninger i betænkninger og tillægsbetænkninger i finansudvalget, og det vil også ligge langt fra mig at antyde, at hr. Fogh Rasmussen slet ikke hører efter, hvad ordførerne fra andre partier siger her i salen. Men da der på en eller anden måde er sket en kommunikationsbrist, bliver jeg nødt til at gentage en lille bitte smule af begge dele.

Vi har faktisk meget tydeligt sagt i vores tillægsbetænkning, og jeg sagde i min tale meget tydeligt i dag, at de ændringsforslag, som vi har stillet til denne finanslov, er et antal markeringer af fundamentale socialdemokratiske synspunkter, men det er ikke den sum af ændringer af dette finanslovsforslag, som vi ville gennemføre, hvis vi havde mulighed derfor. Jeg sagde udtrykkeligt: vi ved, at der er indgået en finanslovaftale mellem det radikale venstre og regeringen. Vi ved, at vi ikke kan ændre den. Vi ved, at hvis vi stillede 200-300 ændringsforslag, ville det alene være en tom demonstration her i salen, fordi det hele ville blive stemt ned. Det har vi valgt ikke at gøre. Vi har sagt det i finansudvalget, jeg har sagt det her, og derfor kan man naturligvis ikke tage disse isolerede markeringer og begynde at lave nationaløkonomiske beregninger, sådan som budgetdepartementet har gjort i dette tilfælde.

Vi ville fuldt ud i en samlet ændring af finansloven for 1985, som ville påhvile os, hvis vi havde flertal dertil, sikre de målsætninger, som vi gang på gang har fremlagt i vores programmer, som vores kongres har vedtaget, og som vores gruppe har fremlagt i den politiske debat.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg må indrømme, at jeg forstår overhovedet ikke hr. Fogh Rasmussens betragtninger, for jeg troede i og for sig, at denne regering lagde op til en lønstigning, der ligger ca. 2 pct. under den, de har i udlandet, og at vi dermed skulle kunne konkurrere. Man har lavet det så smart, at man har sagt: den skattefri bundgrænse må kun blive hævet med 2 pct., og hvis I vover at komme med et lønkrav ud over de 2 pct., stjæler vi i hvert fald halvdelen i skat omgående.

Så dette var en venlighed, en markering af, at det eneste rigtige selvfølgelig ville være at give skattelettelse, sådan at lønmodtagerne kunne sige: der er altså noget fornuft i at gå med ind i en politik, hvor man holder igen med lønudgifterne, for så får vi skattelettelse.

Jeg har også vist, hvordan man kan lave offentlige besparelser, men det er da klart, at med én mands stemme her i folketinget er det spild af tid at komme med en række ændringsforslag, hvorefter de offentlige udgifter skal nedsættes. Selve ideen i det er, at man – ligesom regeringen engang lovede lønmodtagerne skattelettelse, ganske vist kun på 2,1 mia kr., hvis de holdt sig inden for en 4 pct. ramme og nu forlanger en 2 pct. ramme – så også nu må sørge for, at der er et incitament for folk til at sige ja til noget sådant.

Jeg er altså også af den opfattelse, at penge har det bedst i borgernes lommer, og at borgerne vil arbejde hårdt og energisk for, at samfundet kommer op at stå, hvis de får en smule økonomisk frihed. Det er præcis det modsatte, regeringen forlanger af befolkningen. Den har ingen lyst til at arbejde. Vi har skattetryksrekord. Vi har rekord i offentlige udgifter. Det vil sige, at der er ingen, der ønsker at gøre en ekstra arbejdsindsats for at løfte samfundet ud af det dynd, det er kommet i.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jeg tror ikke, at hr. Maisted og jeg er så uenige om det langsigtede, nemlig at det i hvert fald i første omgang drejer sig om at undgå en stigning i skattetrykket og på længere sigt om en sænkning af skattetrykket.